

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimai nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jedu mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuj dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnost je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnost naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Cesar v Celji.

Iz Celja 31. avgusta. [Izv. dop.]

Vsički vztrepeči Slovencu radosti srce, kadar stopi ljubljeni vladar na njegovo zemljo. Kdo je mar v naši staroslavni Avstriji, ki bi se meril s Slovencem v neomahljivi zvestobi do presvetlega cesarja. Hrast bo omajan in hrib popreje, nego se ta ljubezen omaje. Z najiskrenejšim veseljem pričakovali smo tudi letos napovedani obisk presvetlega cesarja v Celjski okolici. Z veseljem in z bojaznjijo! Z bojaznjijo, ker smo se vsled izkustev svojih opravičeno bali, da se bodo vsakemu pokazivanju udatosti od slovenske strani stavile težko premagljive zapreke. Bali smo se, da se bodo Celjski teroristi urivali mej nas in mej vladarja in da celo v obližji Nj. Velečastva ne bode v njih potibnilo strastno sovraščdo vsega slovenskega.

Danes je že velik del slavnosti končan. Ali smo se zmotili v svoji bojazni, naj razsodi čitalatelj sam.

Ko je bil že velik del priprav za v sprejem Nj. Velečastva končan — to izprevideli smo še le iz časnikarskih poročil — spoznali smo, da se občinski zastop mesta Celjskega ne namerava niti najmanje ozirati na slovensko tretjino Celjskega prebivalstva in na slovensko okolico.

Uložili smo torej v imenu društev „Narodne čitalnice“ in „Celjskega Sokola“ prošnjo na dejelno namestništvo v Gradci, naj se tudi Slovencem dovoli sodelovanje pri cesarskih slavnostih. Svoja lojalna čustva hoteli smo pokazati s tem, da pojemo jedno pesem pri odločeni serenadi in da postavimo ob Savinjskem mostu, kjer se prične območje slovenske občine Celjske okolice, slavolok s slovenskim napisom.

C. kr. namestništvo nam je to prošnjo, naslanjaje se na poročilo c. kr. okrajnega glavarstva Celjskega, odbilo, boječ se, da bi Celjski mob motil naše petje s sikanjem in kričanjem.

Naša poslanca gg. Mibael Vošnjak in doktor Josip Sernek podala sta se na to osebno k namestništvu proti dovoljenju. Namestništvo poročalo jo v nekaj dneh, da smemo peti jedno pesem, toda ne pri serenadi, ampak popoludne pri izhodu

iz parka, kamor pride v nedeljo popoludne Nj. Velečastvo.

Ker tudi ta prostor ni bil ugoden za nameščano petje, dogovorila se je nova deputacija s c. kr. namestnikom, da se bode pela pesem „Avstrija moja“ pred občinsko hišo okolice Celjske.

V istem času prosili smo za dovoljenje slavoloka ob Savinjskem mostu. Ker se postavljanje slavoloka pri Savinjskem mostu z ozirom na to, da so tla podzidana z eskarpo, katero je nekdaj postavilo Celjsko mesto, ni dovoljilo, prosil je občinski odbor okoliške občine za dovolitev slavolok postaviti na občinski cesti, ki drži v mestni park.

Dne 25. aprila dovolilo je c. kr. okrajno glavarstvo po dolgotrajnih komisijah, da se dovoli postavljanje slavoloka ob občinski cesti. Drugo jutro videli smo c. kr. okrajnega glavarja v družbi Celjskih korifej Šmidl, Rakusch in Walland promenirati ob mostu Savinjskem. Popoludne pa se je dostavil okoliški občini odlok, s katerim se je po novem ogledu izreklo, da se postavljanje slavoloka iz neštevilnih novih uzrokov prepove, ter se nadaljuje: „Aus den vorangeführten Gründen findet die Bezirkshauptmannschaft die mit dem Erlass vom 25. d. M., Nr. 31599, ertheilte Bewilligung zur Errichtung eines Triumphbogens am Eingange in den Stadtpark niemt zu widerrügen und die Herstellung eines solchen an dieser Stelle sowohl als auch an der Brücke und bei der Einmündung der Tüfferer Bezirksstrasse zu untersagen. Den Gefühlen der Loyalität der Bevölkerung der Gemeinde Umgebung Cilli könnte auch durch Aufstellung eines Bogens an einer anderen Stelle, z. B. Tücherer Bezirksstrasse, welche Se. Majestät gewiss passieren werden, vollauf Rechnung getragen werden.“

Opomniti je, da ta cesta na Teharje vodi skozi najbolj zapuščeni del mesta. Na onem prevedanem mestu pa je vrljub temu postavila mestna občina slavolok.

Kaj naj torej porečem takemu postopanju okrajnega glavarja dra. Wagnerja?

Okoliška občina postavil je potem slavolok s slovenskim napisom pred občinsko hišo „na stavbeni parcelei“ sami. Tudi tu bi se ilo rado prepovedalo

Najprvo se ozremo tje, jer je Garibaldi proti Tirolom, in tje, kjer je Cialini, proti Vidmu ali Benetkom; nekaj morja smo videli, Jože nam po kaže nekaj belega, rekoč da je Videm. Ali ko bi trenil pridrvi megla in zagne nam laško stran.

Mangart se je prav nalo iz megla kazal. Lepi pogled pa je bil na loriško, Štajersko in Hrvaško, in naprej, dokler či nesó. Lepo se je videl ljubljanski grad, Šmarje, sv. Jošt, kamniško hribje, Grintovec, Stol, Črna prst z bohinjskim ohribjem je pa samo natečje robeve iz megla kazala. Pred očmi ti stoji lvje (Lengenfeld) pa Mojstrana. Megla je po Bohinji niže zlezla. Hipoma se solnce prikaže in prijetna oplota nastane. Zdaj plašče na tla zmečemo, se njuje vse dem, in vse, kar smo še seboj imeli, smo pojedli in popili; povsem tem pa se je smodka lj dobro prilegla.

Na mestu, kjer je enkalesena piramida stala, so dilice z imeni napisane in kamenjem obložene bile; vse smo prebrali; jaz sem s svinčnikom tudi svoje na eno zapisal. Potem um prinese Jože flaško (buteljo) spod ene skale, v keri je 7 listkov bilo; Globičnik je prepisal vsa imia z listkov in z dilic ter v flaško djal vse poprejš listke, priloži pa še svojo fotografijo, eno svetico pevskega društva, svoj in moj listek, pesem (čverospev) „na Triglav“

ali konečno je c. kr. okrajnemu glavarstvu uzrok venderle zmanjkalo.

V nedeljo popoludne prišel je Nj. Velečastvo okolo 4. ure v mestni park, od tu pa še k občinski hiši. Tu pred občinsko hišo stalo je 60—70 pevcev Celjskih in iz okolice ter nekaj članov „Slovenskega pevskega društva“. Ko se je prikazal vladar na konci parka, zaoril je izmej pevcev trikratni mogični „Živio!“. Nj. Velečastvo je obstal pred pevci, kateri so naudušeni zapeli krasno „Avstrija moja“.

Ali tu se Celjski mob niti v navzočnosti Nj. Velečastva ni sramoval pokazati svojega ostudnega in zagrizenega sovraščva do Slovencev.

Ko so pevci začeli peti, udrli so čez poprej potegneno vrh — ali se je nalašč to pustilo, ne vemo — in zdaj se je jelo par korakov za hrbot Nj. Velečastva posebno od strani nemških turnarjev tuliti nekak o, o! — ki ni bil nobeni pošteni besedi podoben. V sredi pa so se čuli glasovi, na čelu jih trgovec Josip Hummer: „Schreien wir nur hoch, sie dürfen nicht singen.“

Nj. Velečastvu se za en trenotek zatemni obraz, potem se na pol obrne in reče: „Ruhe!“ C. kr. namestnik in okrajni glavar trudila sta se zastonj napraviti mir.

Mej tem so pevci, ne brigajo se za tuljenje Celjske fakinade, mirno in korektno izpeli svojo pesem do konca.*)

Nj. Velečastvo dalo si je na to predstaviti občinski odbor Celjske okolice, pri čemer je nepisno ljubezivo govoril z županom, priprostim posestnikom iz Celjske okolice, stopil potem k pevovodji nadučitelju Jurkoviču ter rekel: „Vi imate jako dobre, izbrane pevce. Zahvaljujem se Vam, zelo me je veselilo.“

Cel nastop Nj. Velečastva naredil je tako ganljiv utis, da so nekaterim solze v očeh igrale...

Nj. Veličastvo je krepak in čil in videti je, da nam bode Vsemogočni ohranil še mnogo, mnogo let tega vrlega, priljubljenega vladarja.

*) Poroča se nam, da so se pa na drugi strani, ko sta se pozneje pri serenadi peli nemški pesni, Slovenci vedli popolnom tako, kakor je dostojnost velevala, četudi je bilo to petje nemške manjšine.

Op. uredn.

LISTEK.

Izlet na Triglav.

(Konec.)

Naenkrat stojiva pred velikim stolpom, kateri skoraj navpik proti nebu moli. Zdaj poupraviš Jožeta: kodi da gori pojdemo. „Ravno po robi — pravi — gospod! le korajžo, vse bomo srečno postali“. Enamalo me je streslo; ali mislil sem, ako mora biti, po robu, hajdimo po robu! Začeli smo lesti po robu do podvrha. Huda je bila. Zdaj pravi Jože: podajmo se na desno stran robá — in ta pot do vrha je bila najnevarnejša. Jože je rekel, da jo je on nedavno našel.

Ob 8^{1/4} uri smo bili vsi skupaj na vrhu Triglavovem. Mrzel veter je še zmirom pihal, vodnika nam dasta plašče, da se ogrneva. Z Globičnikom se objameva in poljubiva; s solznimi očmi se vsi na kolena vržemo. Boga z molitvijo zahvalimo, da nas je srečne obvaroval. Zdaj okrog sebe gledati, bilo je prvo. Kakor dalječ oči nesó, vse je niže: samo mi, ki smo na vrhuncu bili, jaz za 5 čevljev, Lorenc nekoliko linij več, oča Jože še več, in Globičnik blizu 6 čevljev viši od Triglava.

v note stavljeno in od Valente, Vidica, Dreniga in Orela podpisano, napiše še en majhen listek s prošnjo, naj vsak naslednik pazljivo z listki ravná, da se kaj ne izgubi in pokvari. Nabrali smo si še kamenja v spomin in našli tudi prav na vrhu proti solncu tri rožice: plavo, belo in rumenkasto-belo cveteče. Po vsem tem smo zmerili planjavo Triglavovega vrha, ki je 50 stopinj dolga, široka pa do dveh sežnjev, proti Laškemu celo do 5 sežnjev, samo da je močno navzdol do prôpada. V zahodu proti Koroškemu je ena stena viseca do propada en seženj široka, prav do vrha polna snega, tako, da se z eno nogo po snegu, z drugo po suhem lahko hodi.

Globičnik pa jaz še zapiševa na skalo z oljnatno barvo svoji imeni in dan v spominek. Eno uro in 3 četrti smo bili na vrhu in se potem počasi spravili na odhod; jaz in Jože sva bila zopet prva. Groza me obide pri prvi stopnji navzdol; Jože še enkrat Lovrencu priporoča pazljivosti in da naj zmirom enamalo odzad ostaja zavoljo kamenja, katero se pod nogo ruši in v globičino beži. Srečno sva prišla v sedlo. Zdaj pravi Jože, pcakajva in poglejava, kaj una dva delata. Vidiva ju visoko na robu Triglava; zdele se mi je, kakor da bi v zraku visela, in to mi je bil najbolj grozovit pogled na

Deželna učiteljska konferencija.

(Dalej.)

Predsednik gosp. dež. šolski nadzornik Šuman otvori drugo sejo ob 1/10. uri ter prečita naučnega ministerstva dopis z dne 20. aprila 1879. št. 4418. v katerem izrazi le-to svoje popolno zadovoljstvo z delovanjem in s sklepi zadnje deželne učiteljske konferencije.

Zapisnikar prečita opravilni red za dež. učiteljsko konferenco in zapisnik prve seje. Rediteljema izvoli konferencija gg. prof. Levca in Žumra.

Glede opravilnega reda vname se precej dolga debata, v katero je večkrat posegel g. dež. predsednik baron Winkler. Ravnatelj g. Senekovič predлага, naj se izpremeni določilo opravilnega reda, da sme vsak udeležnik konferencije o vsaki točki govoriti le jedenkrat, tako, da mu budi dovoljeno govoriti dvakrat. Predlog se vsprejme jednoglasno. — Linhart predлага, da se morajo vsi samostalni predlogi poslati predsedniku dež. učiteljske konferencije vsaj 14 dnij pred začetkom konferencije, da jih more odbor do dobrega pretresati. Temu predlogu ugovarjata dr. Romih in Ribnikar, na kar ga odkloni konferencija z veliko večino in se vsprejme po odboru določeni dotočni § neizpremenjen. G. Linhart predлага nadalje, da naj dež. šolski svet povabi vse člane dež. učiteljske konferencije pismeno ter naj jim naznani vselej dnevni red. Konferencija vsprejme predlog jednoglasno. G. Bele predлага nekatere stilistične izpremembe, ki se vsprejmo in potem tudi ves opravilni red „en bloc“.

Delegat g. Šetina poroča o „šolskih vrtih“. Poročevalec dotakne se najprej uprašanja, kdo je dolžan vzdrževati šolske vrte, ter pravi, da je šolski vrt vadnica za učence in učitelje. Z ozirom na to, je stvar v različnih krajih različno urejena. V nekaterih krajih skrbi za vrt v prvi vrsti šolska občina, a do pridekov nima nobene pravice, drugod je zopet drugače. Poročevalec nasvetuje, da naj se prirejajo okrajne razstave šolskih vrtov, da naj se imenuje referent za vsak okraj ter predlaga, da naj se šolski vrtje uvrste mej učila, katera vzdržavati je dolžnost šolski oblasti, in da naj bude polovica pridelka voditelja šolskega vrta, druga polovica pa naj pripada krajni šolski oblasti.

G. Linhart pravi, da budi učitelj brezpogojujo gospodar šolskega vrta in zahteva, da naj deželni šolski svet izda natančna določila glede šolskih vrtov, v katerih budi i pravno razmerje, o katerem je govoril poročevalec, določeno. Govornik konstatuje, da se za šolske vrte ni storilo nič kaj prida, a kar se je storilo, da ni bilo prav porabljeno. Šolski vrtje naj se snujejo le z zadostnimi sredstvi. Govornik predлага, da naj se izvoli odbor, kateri naj izdela bližu jednaka določila glede šolskih vrtov, kakor so veljavna za Štajersko, in naj dobi za ta določila zakonsko veljavnost.

G. Ribnikar ugovarja Linhartovim trditvam glede šolskih vrtov kranjskih, in zavrača trditev njegovo, da so ti vrtovi le malo vredni. Govornik podpira Linhartov predlog, da naj se izvoli odbor da izdela določila za šolska vrta veljavna.

G. Bele pravi, da bi odbor ne mogel v malo dneh izdelati takih določil in predlaga, naj se v to

svrhu sklice enketa izvedencev, ki bi to delo izvestno najbolje izdelala.

G. Lapajne se ozira na trditev Linhartovo, da niso kranjski šolski vrti nič kaj prida in pravi, da obratno prav lepo napredujejo in niso nič manj vredni, kakor v drugih deželah. Govornik podpira predlog poročevalcev, da je šolski vrt učilo in trdi, da je s tem jasno izrečeno vse, kar treba.

G. Ravnikar predlaga, naj se sklene prositi šolske oblasti, da delajo na to, da se osnujejo šolski vrti i tam, kjer jih doslej še ni.

G. Spintre podpira predlog Linhartov.

G. Gregorin dostavlja Ravnikarjevemu predlogu, da naj se šolski vrti snujejo tam, kjer to dopuščajo krajevne razmere.

Deželni predsednik baron Winkler se ozira na Linhartov predlog in potrjuje, da pravne razmere šolskih vrtov nikakor niso določene a ugovarja predlogu, da se naj v svrhu ureditve teh razmer izvoli poseben odsek. Deželni predsednik tudi ne pritrjuje predlogu poročevalca, da naj se šolski vrt uvrsti mej učila in pravi, da ta beseda še nikakor ne določa pravnega razmerja.

G. Škrbince razjašnjuje na kratko sedanje razmere šolskih vrtov na Kranjskem in njih poimen za učence in za šolsko občino, trdeč, da bi baš šolski vrt mogel biti najboljša vez mej učitelji in šolskimi občinami.

G. dr. Romih se strinja s poročevalčevim predlogom trdeč, da je s tem v vsakem oziru določeno razmerje mej krajno šolsko oblastjo, ki vzdržuje vrt in vrtnarjem ter stavi dodatni predlog, da je jedini in izključni gospodar šolskega vrta učitelj-vrtnar.

(Dalej prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 2. septembra.

Spremembe v visokih krogih.

Kakor se poroča z Dunaja, namerava Schmerling zarad slabega zdravja odstopiti od predsedstva najvišjega sodišča. Namestu njega postal bi Stremlayer prvi predsednik. Ob jednem bi se Schmerling odpovedal tudi svojemu dostojanstvu kuratorja v Terezijanišči, katero bi prevzel naučni minister Gautsch poleg svojih drugih opravil.

Zjednjenie Dalmacije s Hrvatsko.

V Zagrebu se je opazilo in mnogo govorilo o tem, da je nadvojvoda Albreht bana sedaj mnogo bolj odlikoval, nego pri prejšnjih jednacih prilikah. Župan Spletski g. Bulat posetil je bana pred odhodom ter sta se pogovarjala o raznih stvareh. Bulat uprašal je bana, kdaj se snide hrvatski sabor in je li hoče zdaj zjednjenje Dalmacije še v tem zasedanju postaviti na dnevnji red. Ban pa se je izognil odgovoru in zasukal pogovor na drug predmet. Uradne novine poudarjajo, da samo, ako se utrdi spravna ideja v Dalmaciji, je mogoče doseći zjednjenje. Z drugimi besedami, da bode Madjarom po volji, dosegli bodo Hrvatje, kar žele, drugače ne.

Gibanje Slovanov v Šleziji.

Nemcem ni nič po volji, da se je v Šleziji začel gibati slovenski živelj ter da se tamošnji Poljaki in Čehi začenjajo zavedati svojih pravic. Tožijo torej o poljski agitaciji, katera hoče kaliti mir v deželi. Jeden temških organov pravi, da je Šlezija nekoliko podobna Koroški, da slovensko pre-

vsej poti. Tudi una dva sta srečno prišla do naji in zdaj sem šel jaz pa tudi Globočnik pokoncu čez sedlo do prostora počivališča. Na tej skali je namalil Globočnik na vrhu cesarskega orla, pod njega zapisal „slava slovenskemu Triglavu“, spodej na levi „Fr. Globočnik“, na desni „Fr. Kadilnik“, pod vsako ime pa še letopis 18⁴/68.

Potem dalje koračimo, da pridemo zopet čez mali Triglav do Vrat, kjer smo zopet svoje palice in vse drugo pobrali in čez kamenje in velike kupe snega se dričali, pa srečno prišli ob 1/2. popoludne v Belo Polje. Šimon nam je zopet zganci z mlekom skuhal; dobro smo se najedli in napili dobre vode, plačali vse, in tako z Rosnerjem, ki je tukaj čakal, odšli in ob 1/8. zvečer prišli, sicer prav težko, vendar srečno, v Srednjo vas.

V gostinici pri Šestu si damo dobro večerjo napraviti, potem pa brž v posteljo. Zmenjeni smo bili, da zgodaj vstanemo; ali ni bilo mogoče; vstali smo tedaj še le ob 8. v nedeljo in ob 9. prišli do bohinjskega jezera. Tu sem nasvetoval Globočniku in Rosnerju, naj gresta k Savici. Globočnik je ubogal, Rosner pa je zopet ponovil svoj: „Za celi svet ne več na hrib.“

Zapustila sva tedaj Globočnika obā in prišla ob 1/12. uri peš v Bistrico, kjer sva pri Mavriču

bivalstvo želi živeti v miru z Nemci, da je torej brezvestno motiti to lepo sporazumljenje. Seveda bi bilo Nemcem povsod najljubše, da bi Slovan kar molčal, davke plačeval, vojake dajal, če treba tudi Nemcu blapčeval, za vse drugo pa se ne brigal in pustil Nemea gospodariti, kakor je bil navajen dolej. Za tak mir se lepo zahvalimo.

Dunajski demokrati v Pragi.

Za antisemiti, kateri so se podali v Prago k razstavi, hočejo Dunajski demokrati prirediti skupni izlet v Prago ter pri tej priliki osnovati shod demokratov v prestolici češki. Da nemško-liberalni listi grozno ropotajo proti temu sklepu Dunajskih demokratov, to si lahko vsakdo misli, kdor pozna liberalizem te gospode. Da gredo Slovenci v Zagreb, da ponove hrvatsko-slovensko vzajemnost, to jim tudi ni prav. Slovenci naj bi lepo doma sedeli in se nauduševali k večjemu za kake germane slavnosti, v Prago ali v Zagreb boditi pa naj bi opustili, ker tam se goji samo nevarni panslavizem, ki je že okužil celo Dunajske Nemce.

Nemški cesar pri manevrih.

Vsi občinski zastopi okrajev, v katerih se bodo vršili manevri na Nižjem Avstrijskem, dobili so nalog, naj nemškega cesarja ne pozdravljajo z metanjem cvetlic ali z vibranjem zastav, ker mora cesar zarad zadnje nezgode previdno jezditi in se je torej izogibati vsemu, kar bi utegnilo razburiti njegovega konja.

Vnanje države.

Potovanje ruske carinje.

Iz Pariza se javlja, da prinašajo listi oficijozno nato, da bode carinja morebiti spremjevala velicega kneza Jurija, če bi čez zimo bival v Algierji. Na vsak način prišla bi carinja kot mati, ne pa kot vladarka.

Rusija in Turčija.

Kakor poroča angleški „Standard“ iz Cari-grada, je Turčija v uprašanji Dardanel se udala Rusiji ter zagotovila, da se ne bodo več zadrževale ruske ladje v Dardanelah. Tudi bode plačala odškodnino zarad zadnjega slučaja, kakor jo je zahteval ruski poslanik Nelišov. Vrhovni poveljnik Dardanel se je baje že odpoklical.

Minister Giers

posetil bode, kakor se poroča iz Berolina v „Köln. Ztg.“, tekom meseca septembra kneza Bismarcka in se potem podal v gornjo Italijo. V diplomatskih krogih se sudi, da je daljni odpust Giersov le uvod njegovemu definitivnemu odstopu.

Shod srbske kraljice s kraljem.

Iz Belega grada se oporeka vest, da bi se sešla bivša kraljica Natalija s svojim sinom Aleksandrom.

Bolgarska policija

Še vedno išče morilca Belčeve, a jih še ni našla. V postaji Caribrod ustavila je brzovlak, ki je dohajal iz Sofije in iskala po nekem Panovu, ki je baje kompromitovan v aferi Belčevi. A vse iskanje bilo je zaman, našli neso nikogar.

Nemci na Ruskem.

Uradni Varšavski dnevnik ima oster članek proti Nemcem, ki so naseljeni na Ruskem in ki celo tedaj nemajo zavesti svojih dolžnosti proti novi domovini, če so že postali ruski državljanji. Da je nezaupnost proti Nemcem opravičena, kaže, da mnogokrat pomagajo nemški vojni upravi snovati skrivne postaje golobov pismonoš na ruskih tleh. Nedavno ujeli so goloba z znamko „No 200, Thonner Fortification“ in zasačili so dva bivša pruska podložnika in necega čuvaja pruske carinske mejne postaje, ko so na skrivnem imeli opravka z omenjenim golobom.

Iz francoskih vojnih krogov.

Kakor poroča „Figaro“, bavi se posebna komisija z napravo ščit za pešce proti puškinim kroglijam. Nasvetuje se bronast ščit v debelosti 6 do 18 milimetrov, ki bi se dal lahko prenašati in bi varoval nosilca proti pogubnemu streljanju iz novodobnih repetirk.

Simplonski tunel.

Po načrtu, ki ga je izdelala uprava železnice Jura-Simplone, bode tunel Simplonski dolg 19.731 metrov in se bode potrebovalo 8¹/₂ let za delo. Stroški velikanskega podjetja proračunjeni so na 67¹/₄ milijonov frankov, poleg tega 4¹/₂ milijonov za dela ob reki Rhoni in 8¹/₂ milijonov za obresti, skupaj toraj na 80 milijonov frankov. Italija in Švica dali bi 30 milijonov podpore, za 25 milijonov izdale bi se obligacije in za ostalih 25 milijonov delnice. Izdelale se bodo tudi potrebne proge za zvezzo italijanskih železnic s predorom.

Dopisi.

Iz Cerkljana na Gorenjskem 31. avgusta. [Izv. dop.] Kot vsako leto, prirediti so tudi letošnje počitnice Cerkljanski dijaki malo veselico za odhodnico, predno polete zopet v svoje ule na branit se s strdo vede in znanosti. Ob 8. uri stopil je na oder na Hribarjevem vrtu sedmošolec Peterlin ter govoril dolg prolog — v verzih, kar je seveda vzbudilo živahnod odobravanje. Nato

je tako vrlo krasnoslovil sedmošolec Hribar slavno Gorozdovo „Svetopolkovo oporoko“; tej je sledilo čitanje Prešernove „Slovo od mladosti“, kar je četrtošolec Podjed dobro pogodil. Po deklamaciji „Nove pisarije“, katero sta tretješolec Kimovec in četrtošolec Petrič nekoliko prejednoglasno govorila, igrala se je mična Vošnjakova igrica „Svoji k svojim“. Zares ljubka je bila gospica Angela Vavkova kot Metka, istotako gospica Tilka Vavkova kot mati županja. Svojima ulogama zadostila sta popolnoma tudi zavedni župan (IV. Hribar) in kmetski fant Jože (V. Žun). Navdušeno igranje, lična narodna noša, ki je bila zlasti pri končni živi sliki v odsevu umetalnega ognja posebno krasna, napravila je na občinstvo tako lep utis. Po veselici zbrali so se odličnejši gosti — došlo je lepo število narodnih dam in gospodov iz Št. Jurija — in domačinci v prostorih g. nadučitelja in župana Vavkena, kjer nam je mej petjem četverospevov, napitnicami — omenim samo lepo napitnice g. nadučitelja Sv. Jelenca — in plesom čas bliskoma hitro minul, tako da so nas šele pozno v jutro mogle objeti mehke roke sladko-sanjavega Morpheja.

—r.

Iz krškega šolskega okraja 30. avgusta. [Izv. dop.] Dne 15. julija t. l. vršila se je okrajna učiteljska konferencija za krški šolski okraj na Krškem.

Gospod prvoslednik in voditelj konferencije, c. kr. okrajni šolski nadzornik Fran Gabršek otvoril konferenco ob 9. uri popoludne ter s topolini besedami pozdravlja navzočnike, konstatoval, da se šolstvo tega okraja krepko razvija in vidno napreduje in izreka veselo nadejo, da se popne na ono stopinjo popolnosti, na kateri bodo moglo popolnoma ustrezati vedno rastom zahtevam, ki se stavijo dandanes do ljudske šole ter tako upravičevati ogromne troške, katere žrtvujejo občina, dežela in država za ta kulturni zavod. Nadaljuje, učiteljstvo opominjajoč k neustrašnemu dolovanju, kajti le tedaj sme pričakovati, da bodo šolska oblastva z ono brižnostjo skrbela za njegove upravičene težnje kakor do sedaj. V šolskih oblastih pa ima učiteljstvo najkrepkeje podporo, kajti ta oblastva delujejo na podstavi onih šolskih zakonov, katere je izdal Njegovo Velečastvo, naš presvetli cesar, ki je vzel prav z očetovsko skrbjo šolstvo v Svoje varstvo in je neprestano čuva. Srčno hvaljenost smo toraj svojemu vzvišenemu zaščitniku dolžni in kot zvesto udani Avstriji, ki ljubimo svojo skupno domovino in vzvišeno vladarsko rodbino, skažimo jo s ponižno udanostjo s tem, da zakličemo: „Bog obrani, Bog obvaruj našega milega vladarja Frančiška Josipa I.! Bog obvaruj celo hišo habsburško!“

Na to zaklje konferencija trikratni „Živio“ in navdušeno zapojo vsi cesarsko pesem. Od 53 konferenčnih udov bilo je navzočih 45 in nekaj gostov. Svojim namestnikom g. prvoslednik imenuje gosp. c. kr. okr. šolskega nadzornika Jos. Bezla, meščanske šole učitelja v Krškem.

Na to se preide k posameznim točkam.

1.) Zapisnikarjem sta bila izvoljena gdč. Ana Zevnik, učiteljica na Čateži in Viljem Gebauer, nadučitelj v Šmarjeti.

2.) Po primerem nagovoru gosp. prvoravnatelju poroča: o izvršitvi sklepov lanske konferencije, o statistiki, o izpremembah v učiteljskem stanu, omenja nekaterih važnejih ukazov izza zadnje konferencije in tako temeljito in obširno opisuje uradne spise ter preide potem k poročilu o učnih uspehih in učnem postopanju. Mej poročilom g. prvoslednika počasti konferencijo gospod c. kr. okrajni glavar Henrik Weiglein, kojega gosp. prvoslednik srčno pozdravi, zahvaljujoč ga za krepko pospeševanje šolstva. Čestital mu je v imenu vsega učiteljstva k godu njegovemu, ki je bil ravno ta dan. Gospod glavar, zahvaljujoč se čestitki, ostane pri konferenci skoro do konca.

3.) O šolski higijeni se je prečitalo poročilo g. c. kr. zdravnika dr. Josipa Krsnika, ker je bil ta zadržan se osebno konferencijske udeležiti.

O lepopisji je prav poučno in metodično predaval gosp. Ivan Levec, novoimenovani nadučitelj v Radečah.

Glede uprašanj letošnje deželne učiteljske konferencije se je unela živahnna debata, katere so se udeležili gg. Fran Lunder, Ivan Rupnik, dr. Tomaž Romih, Ivan Gantar, Andrej Grčar, Jakob Pretnar in g. prvoslednik.

4.) Pri določilu učnih knjig za bodoče šolsko leto se je sklenilo prosliti, da se Razinger-Zumrovo

„Prvo berilo in slovnica“ odobri za vse slovenske ljudske šole (do sedaj le za 4 in 5 razrednice); tudi se je izrazila upravičena želja, naj se napake iz šolskih knjig odstranijo, novi natisi ne izpremijo itd.

5.) Iz poročila knjižničnega odbora se je povzelo, da šteje okr. učit. knjižnica v 1020 knjigah 1460 zvezkov; odobren račun kaže 263 gld. 43 kr. dohodkov, troškov pa 176 gld., torej ostane še v blagajni 87 gld. 43 kr.; vsled tega pekunjarno dobrega stanja, nasvetovalo se je v nakup več knjig in muzikalij. Tudi nevezani časniki in knjige se bodo vezale.

6.) Pri volitvi stalnega in knjižničnega odbora bila sta „per acclamationem“ stara odbora izvoljena in sicer v prvi gg. Bezljaj Josip, dr. Romih Tomaž, Rupnik Ivan in Lapajne Ivan v drugi pa gspdč. Schmidinger Ana in gg.: Lapajne Ivan, dr. Romih Tomaž, Rupnik Ivan in Čepuder Jakob. Pri volitvi 3 delegatov v deželno učit. konferenco bili so gg.: dr. Romih Tomaž, Leopold Abram in pri ožji volitvi Fran Lunder proti Franu Slancu, izvoljeni.

7.) Izmej posameznih nasvetov se je sklenilo, da imajo kraju šolski sveti sejne zapisnike na zahtevo šolskega voditelja posamez, sicer pa o prilikli predlaganja proračunov predlagati sl. c. kr. okr. šol. svetu. S tem je bil vspored končan.

Gospod prvoslednik sklene konferenco zahvaljujoč se poročevalcem za odlična poročila, vsem pa za pazljivost in potrežljivost (konferencija trajala je od 9. skoro do 3. ure popoludne) ter vzpodbuja navzočnike, da z neutrudljivim delovanjem vzbajajo izročeno jim mladino v pravem versko-bravnem duhu in ji vsepljajo v mlada, vspremljiva srca čut ljubezni do Boga, do domovine, države in presvetle vladarske biše!

Gospod prvoslednikov namestnik Josip Bezljaj se konečno srčno zahvali v imenu vsega učiteljstva gospodu prvoravnatelju za izvrstno in nepristransko vodstvo konferencije.

Domače stvari.

— (Celjska „Vahtarica“) je v svojem poročilu o nedeljski slavnosti v Celji v pripojeni jej perfidnosti kar naravnost zamolčala, da so Slovenci v mestnem parku peli pred presvetlim cesarjem. — Bog vē, da-li ima uredništvo takega lista kaj vesti?!

— (Velika pevska slavnost v Zagrebu.) Centralni odbor pevske zveze hrvatske izdal je naslednji program: V soboto 5. septembra zvečer pozdrav došlim pevskim društvom na kolodvoru, potem pevski komers v pevskem hramu. V nedeljo 6. septembra zjutraj pozdrav došlim društvom na kolodvoru, ob 10. uri po dohodu Žakanjskega vlaka slovesni uchod v mesto. Ob 11. uri slovesna maša v stolni cerkvi. Popoludne ljudska srečanost v Maksimiru, zvečer pevski komers v pevskem hramu. V ponedeljek 7. septembra ob 8. uri zjutraj skušnja v pevskem hramu in seja centralnega odbora. Ob 10. uri glavna skupščina hrvatske pevske zveze. Po skupščini slovesna razdelitev nagrad za najboljše zbole vsled natečaja. Popoludne razgledavanje razstave. Zvečer komers v pevskem hramu. V torek 8. septembra ob 8. uri zjutraj glavna skušnja, ob 11. uri slovesni matiné v pevskem hramu, ob 2. uri popoludne slovesni banket v pevskem hramu. Zvečer oprostni komers v pevskem hramu. Dalje objavlja nekatere odredbe glede obleke, stanovanj, banketa itd., katere se tičejo članov zaveznih pevskih društev, ki imajo povsod prost pristop.

— (Za izlet v Zagreb) kaže se veliko zanimanje v vseh krogih. Posebno se je nadeljati, da se udeleži mnogo Sokolov v drušveni obleki tega izleta. Na mnoga uprašanja javljamo, da je g. Soklič naročil novo partijo Sokolskih klobukov, da torej lahko ustreže vsem dotičnim naročilom.

— (K izletu v Zagreb) se nam ravnomoča poroča, da pripravlja Zagrebško meščanstvo tudi onim izletnikom presrečen sprejem, ki se udeleži izleta dne 8. t. m. s posebnim vlakom, ki ga predi Jos. Pavlin-ova potovalna pisarna v Ljubljani.

— (Razstava učil.) Povodom tretje deželne učiteljske konferencije je priredila I. mestna deška ljudska šola v Poljskih ulicah razstavo učil, na katero opozarjamо šolnike in druge, ki se za stvar zanimajo.

— (Stanovanja v Zagrebu) oskrbljuje kakor smo že poročali, samo „odbor za stanovanje“ Marije Valerije ulice št. 3. Na mnoge želje prevzel

je g. Jos. Pavlin, prireditelj posebnih vlakov tukaj, naznanila za stanovanja in sicer dobi vsak naznaničec nakaznico, s katero si poišče stanovanje v Zagrebu. Za tako nakaznico plača se tu 10 kr. in če jo želi kdjo po pošti imeti, 15 kr. v markah, katere se naročilu priloži, stanovanje pa se plača v Zagrebu. Cene so normirane, za jedno sobo z 1 posteljo po 60 kr., 1 gld. 20 kr., in 2 gld.; z 2 posteljama po 1 gld., 1 gld. 80 kr., in 2 gld. 50 kr. z 3 posteljami po 2 gld., 3 gld. in 4 gld. — V hotelih in privatnih stanovanjih so jednakne cene, samo da je še pristojbina za postrežbo in luč po 30 do 50 kr. posebej plačati; v privatnih stanovanjih je pa to že vračljeno. Za stanovanje „en masse“, to je v šolah itd. plača se samo 15 kr. za postrežbo.

— (Ogenj.) Gorelo je danes po polnoči na skladišči tesarskega mojstra Pusta v Strelških ulicah. Pogorel je kos strehe. Škoda iznaša 100 gld. Hiša je bila zavarovana pri „Riunione adriatica di Sicurta“. Gasilno društvo je ogenj hitro omejilo.

— (Iz Logatec.) Včeraj popoludne 1. t. m. udarila je strela v kozolec Katarine Podkrajšek v Godoviči, užgal s senom napolnjeno poslopje, ki je bilo zavarovano za 400 gld. Škode je 2000 gld. Pri požaru se je žandarmerija vrlo obnašala.

— (Iz pred poročnega sodišča.) Pri včerajšnji prvi obravnavi zatožen je bil Anton Ortar, po domače Pirnatov, 34-leten zidar, hudodelstva uboja. Dne 28. junija popoludne prišla sta Anton Ortar in Andrej Fakin v krčmo Franceta Fakina v Bevkem grabnu. Okoli četrte ure zapustita krčmo in gresta po poti skozi Bevški graben proti domu. Mej potjo nastane mej njima preprič. Anton Ortar zleti k bližnji Brinkovi hiši in prinese od tam motiko. Žuga potem Fakinu z motiko in konečno ga udari žno po glavi, da se takoj zgrudi na tla. Anton Ortar zbeži in se skrije v grmovje. Vsled udarca umrl je Andrej Fakin dne 6. julija. Po izreku veščakov, sestavljenem pri razparanju mrlja, počila je poškodovanca lobanja in je nastal velik krvni izstop. Zatoženec trdi, da je bil pijan, temu pa oporekata priči Alojzija Brinek in Fakin Andrej. Porotniki so uprašanje zaradi krivde jednoglasno potrdili, dodatno uprašanje, da bi bil zatoženec pri izvrševanju popolnoma pijan, pa jednoglasno zanikali in obsojen je bil Anton Ortar na tri leta težke ječe, poostrene vsak mesec s postom in temnico, pa trdim ležiščem vsakega 6. julija. — Pri drugi obravnavi zatožen je bil prisiljenec Ljubljanske prisilne delavnice Cezar Strigel, 25-leten pleskar iz Bolzana, hudodelstva uboja. Dne 1. junija sprla sta se prisiljenca Cezar Strigel in Jernej Arnold v prisilni delavnici v Ljubljani, ker je Arnold zabavljal čez Tirolce in Strigelna imenoval strabopetneža. Strigel sunil je Arnolda z nožem v prsi in vsled rane je Arnold dne 21. junija umrl. Zatoženec dejanje popolnoma priznava. Obsojen je bil na tri leta težke ječe poostrene s postom vsak mesec.

— (Nova žrebčarska postaja v Kostanjevici) bode ustanovljena 1892. l. z dvema žrebčema.

— (V Kostanjevici) na Dolenjskem ujeli so dne 13. avgusta raka, ki je meril 13 palcev.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Schwarzau 1. septembra Za cesarja Frana Josipa in Viljema pripravljen je barona Widmana dvorec. Oba cesarja bodeta stanovala v prvem nadstropji, kralj saksonski pa v drugem.

Peterburg 1. septembra. Na podlagi carjevega ukaza dovolil je finančni minister državni banki, da sme izdati 25 milijonov rubljev kreditnih biljetov.

Novi Jork 1. septembra. Položaj v Čilu se je pomiril. Balmacedovec pridružuje se kongresovcem. Baquedanea pripoznan kot začasni predsednik. Več oseb zaradi ščuvanja k ustaji sumarično ustreljenih. Več odličnih uradnikov Balmacedovih bodo jutri ustrelili. Nemški in severno-ameriški admiral odklonila sta kongresovce zahtovo, da bi jim izročila na njih ladijah bivajoče Balmacedove ministre, ako se jim ne zagotovi nepristranska civilna pravda.

Turin 1. septembra. Vihar, ki je po okolici razsajal, napravil je neizmerno škodo in priovedujejo se grozne podrobnosti. Okoli štirideset hiš je močno poškodovanih, sedem oseb ranjenih, dve osebi se pogrešata.

Dunaj 2. septembra. Cesar imenoval nadškofa Rajčevića nadškofom v Zadru.

Schwarzenau 2. septembra. Cesar semkaj došel ob 8. uri 35 min. Na kolodvoru pozdravili ga namestnik, zastopniki oblastev, duhovščina, meščanska straža iz Waidhofena z naudušenimi klici in cesarsko himno. Cesar navoril barona Widmanna, ogledal meščansko stražo in se mej burnimi Živio-klici peljal po cesti z zastavami bogato okrašeni, v Schwarzenau, kjer je ogledal častno kompanijo. Baroninja Widmann vsprejela cesarja pri uhodu v dvorec. Potem vsprejemanje plemstva, uradništva, duhovščine, korporacij.

Schwarzenau 2. septembra. Pri vsprejemu na kolodvoru odgovoril cesar na županov nagovor, da še nikdar ni videl toliko županov zbranih, kakor tu. Cesar zmatra mnogobrojno prisotnost županov za dokaz patriotizma in dinastičnega čustva prebivalstva, za kar se iz polnega srca zahvaljuje. — Opoludne došla Karol Ludovik in Marija Terezija. Namestnik ja je vsprejel. Baroninja Widmann izročila nadvojvodinji šopek.

Goepfritz 2. septembra. Nadvojvode Albreht, Rainer in Viljem došli ob 9^{3/4}, bili svečano vsprejeti in vzeli stanovanje v bogato okrašenih stanovanjih župana, prvega občinskega odbornika in župnika.

Razne vesti.

* (Grad cesarice na Krfu.) Novi grad, ki se gradi za cesarico avstrijsko na otoku Krfu, bude ves razsvetljen električno. Tudi v parku bude električna luč, ki bude divno odsevala mej južnobujo floro. V sobahnah cesarice bodo nastavljene pompejanske svetilnice, v katerih bodo uložene električne svetilke.

* (Električna železnica mej Dunajem in Budimpešto.) Projekt za to železnico zanima živo vse in se utegne vendar le urešniti. Načrti so izdelani v vseh podrobnostih in so razstavljeni v električni izložbi v Frankfurtu o. M. Vsa proga bi bila dolga 240 kilometrov in bi se trebalo samo 75 minut z Dunaja do Bupimpešte. Vozovi bi bili dolgi 40 metrov in imel prostora za 48 oseb. Vlaki bi šli vsak četrт ure. Za vso progo namenjeni sta samo dve centralni postaji a nad 100 manjih postajic in 3 do 4 postaje vmes.

* (Kraljica rumunska) je tako slabotna, kakor poročajo iz Benetk. Zavživa le prav malo hrane in jo morajo nositi. Pričakuje se, da pride kralj Karol v Benetke.

* (Nov časopis.) V Parizu izhaja pod imenom „Globus“ časopis v 9 jezicih, ki ima namen seznaniti pisatelje raznih narodov.

* (Strajk v Miljanu) se širi mej mehaničkimi delavci. Strajkujočim delavcem „Evetice“ pridružili so se še delavci šestih drugih metalurgijskih zavodov.

* (Dež in heraldika.) Razvrstitev barv na zastavicah pruskih ulancev dala je nedavno povod precej živahnim debatam. Pravi pruski barvi sta črna zgoraj, bela spodaj. Ker je pa pri deževnem vremenu gornja črna barva se stekla v spodnjo belo in jo tako omadeževala, obrnili so praktični ulanci svoje zastavico in tako so nastale mesto črnobelih beločrne, katera spremembu je delala veliko preglavice učenjakom.

Štev. 6251.

Oklic prostovoljne javne dražbe zemljišča.

Vsled privoljenja veleslavnega c. kr. okrožnega sodišča v Rudolfovem se na prošnjo c. kr. okrajnega sodišča v Velikih Laščah z dne 24. avgusta 1891, štev. 4205, prostovoljna javna dražba zemljišč ml. Matija Kočevarevjevih otrok iz Podturjaka, zastopanih po materi kot varhini Ani Kočevar in sovarhu Matiji Kočevar iz Velikih Lašč, vlož. štev. 11, 12 in 13 davč. obč. sv. Duh v Skrabčah, ležečih (občina Nova vas-Blok) po posameznih parcelah ali tudi skupno, določi na

16. in 17. septembra 1891

na lici posameznih delov zemljišča v Skrabčah, vsak dan počeni od 9. uri dopoludne.

Parcele gruntne in stavbene se bodo izklicale po cenah inventarnega zapisnika de pr. 12. maja 1887, štev. 3679, in se le opomni, da znaša vrednost vseh treh zemljišč ukup 5740 gld.

Upnikom, na teh posestvih zavarovanim, ostane prihranjena njih zastavna pravica ne gledé na prodajno ceno.

Vsek kupec ima takoj plačati 10% kupnine kot varščino in položiti 5% skupila za pokritje dražbenih troškov v roke sodnega poverjenika. (717-2)

Sicer se pa zamorejo vpogledati natančni dražbeni uveti, zemljeknjični izvleček in posestni list v navadnih urah pri tem sodišču.

C. kr. okr. sodišče Lož, dne 27. avgusta 1891.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, krepač celjustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatija zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj sauno 2 gld. (81-109)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

1. septembra.

Pri **Malti**: Messing, Fleischer iz Prage. — Kohn iz Inomosta. — Müller iz Draždan. — Palm iz Opatijs. — Lill pl. Lilienbach iz Gradca. — Stürmea iz Dunaja. — Gorup z Reke. — Fluri iz Berolina. — Nemenič iz Pulja. — Butscher, Wolszegger iz Kočevja. — Cora iz Trsta. — Gross iz Postoje. — Pfeiffer iz Monakova.

Pri **Slonu**: Reithofer iz Linca. — Spindler iz Se-rajeva. — Valeris iz Pulja. — Florian iz Kranja. — Kogovšek iz Siska. — Drenig iz Ljubljane. — Eppich iz Gorice. — Rosada, Burgstaller, Lazar iz Trsta. — Weisenbeck, Reitzman, Reitler, Schubert z Dunaja. — Deitsch iz Gradca. — Oberhamer iz Inomosta. — Schatzl iz Draždan.

Pri **avstrijskem cesarju**: Sucher s Krke.

Pri **bavarskem dvoru**: Proger iz Celovca.

Pri **južnem kolodvoru**: Potočnik iz Kamnika. — Wilfan iz Gradea.

Umrl so v Ljubljani:

30. avgusta: Jakob Virt, mlinarjev sin, 14 let, Kravja dolina št. 11, oedema pulm.

31. avgusta: Alojzij Golob, sin železniškega popisovalca voz, 27/4 leta, Resljeva cesta št. 27, ošpice. — Anton Gerstner, zasebnik, 70 let, Franc Jožefa cesta št. 3, apoplexia ciste. — Franja Šinkove, delavčeva hči, 5 mesecev, Poljanska cesta št. 47, katar v želodcu in črevih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. sept.	7. zjutraj	737·1 mm.	12·8° C	brezv. sl. svz.	meglaj sl. szh.	0·00 mm.
	2. popol.	736·4 mm.	22·5° C		jasno	
	9. zvečer	736·7 mm.	16·8° C		jasno	

Srednja temperatura 17·2°, za 0·2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 2. septembra t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 90·50	—	gld. 90·50
Srebrna renta	90·50	—	90·35
Zlata renta	110·15	—	109·75
5% marenca renta	102·05	—	102·05
Akcije narodne banke	1010—	—	1010—
Kreditne akcije	275·75	—	275·25
London	117·30	—	117·35
Srebro	—	—	—
Napol.	9·30	—	9·33 ^{1/2}
C. kr. cekini	5·58	—	5·58
Nemške marke	57·70	—	57·67 ^{1/2}
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	135 gld.	75 k.
Državne srečke iz 1. 1864	100	180	—
Ogerske zlata renta 4%	—	102	95
Ogerska papirna renta 5%	—	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 ^{1/2} % zlati zast. listi	—	115	50
Kreditne srečke	100 gld.	189	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	152	20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	220	—

III. 1891/167.

Dijaki

(160-1)
se vsprejmo na hrano in stanovanje pod ugodnimi pogojih pri pošeni, v sredini mesta, blizu šol stanujoči. — Natančne se izve v prodajalnicu gospa Ame Hofbauer-jeve, Gledališke ulice št. 4.

Komi

z dobrimi spričali, slovenskega jezika zmožen, vsprejme se takoj v prodajalnico z mešanim blagom na deželi. — Zahteva se, da naznani svoje dosedanje službovanje, in v slučaju, ako bi zamogel kavčijo uložiti, izroči se mu dobro obiskovana in na lepem kraju stojeca prodajalnica pod ugodnimi pogojih v majem. (714-3)
Ponudbe vsprejema upravnštvo „Slov. Naroda“.

Odvetniška pisarna

dr. Karol-a Ahazizh-a

je od 25. avgusta t. l. v (720-3)

Frančiškanski ulici št. 8.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovake priprave, patronc ter druge streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-skusene na ces. kr. izkušavaljši ter zaznamenovane z znamko tega zavoda. (175-52)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

(14)

KAROL TILL

(456)
Špitalske ulice 10. Ljubljana. Špitalske ulice 10.

Knjige s podobami, spisi za mladino, basni, abecedniki, igre za otroke in za društva, albumi za pismene znamke, knjige uzorne za znamenjevanje, kvačkanje in plešvanje. Uzorci za risanje, slikanje in lepopisje, uzorci za okroglo pisanje. Listi s podobami in albumi s podobami. Spominski albumi in za fotografije. Dnevnički, kartoni za modelovanje. Knjige za slikanje in uzorci za tankopilje.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upljujajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugimi trdim praskom kože.

Dobiva se v lekarnah.

La obliž dobiva 88 g v jednej valjnosti do 60 k.

Zahodnj. Izrecne Luser-jev obliž za turiste.

Veliko priznalnih pisem je na ogled v glavnih razposiljalnicah: L. Schwenk-a lekarna (524) Meidling-Dunaj.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurwald, J. Birnbaumer; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroškem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Kranj K. Šavač; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek; v Celji J. Kupferschmid.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.